

Traktat mellom Kongeriket Norge og Romania om overføring av domfelte

Kongeriket Norge og Romania, heretter kalt "traktatpartene",

som tar i betraktning traktatpartenes gjeldende lover og regler om rettshåndhevelse og ønsket om å styrke sitt samarbeid om rettshåndhevelse og rettspleie,

som ønsker å tilrettelegge for sosial rehabilitering av domfelte i deres eget samfunn,

som mener at disse målene krever at personer som har fått en endelig dom for en straffbar handling de har begått, bør gis anledning til å sone straffen i sitt eget samfunn, og at dette best kan oppnås ved å overføre dem til deres eget land,

som mener det er behov for en utvidet anvendelse av prinsippet om overføring av domfelte,

som tar i betraktning at:

1) Begge traktatpartene har ratifisert Europarådets konvensjon om overføring av domfelte av 21. mars 1983. I henhold til denne konvensjonen kan domfelte overføres for å sone den resterende del av sin dom bare til den staten hvor de er borgere, og bare hvis de selv og den involverte staten samtykker. Tilleggsprotokollen til denne konvensjonen av 18. desember 1997, som tillater overføring uten den domfeltes samtykke under visse forutsetninger, er også ratifisert av begge traktatparter.

2) Det bør imidlertid vurderes å videreutvikle samarbeidet nedfelt i Europarådets instrumenter når det gjelder fullbyrding av straffedommer, særlig når borgere av traktatpartene får en straffedom og ilegges en frihetsstraff eller et tiltak som innebærer frihetsberøvelse i den annen traktatpart. Til tross for behovet for å gi den domfelte tilfredsstillende garantier, bør hans eller hennes delaktighet i prosessen ikke lenger være så dominerende at det i alle tilfeller kreves hans eller hennes samtykke for å oversende en dom til den annen traktatpart med henblikk på anerkjennelse av dommen og fullbyrding av den ilagte straffen.

3) Denne traktat skal anvendes på en slik måte at alminnelige prinsipper om likhet, rettferdighet og rimelighet respekteres.

4) Intet i denne traktat skal tolkes som et forbud mot å nekte å gjennomføre en beslutning når det finnes objektive grunner til å tro at dommen ble avsagt med det formål å straffe en person på grunn av vedkommendes kjønn, rase, religion, etniske opprinnelse, nasjonalitet, språk, politiske oppfatninger eller seksuelle legning, eller at vedkommendes stilling kan være skadelidende av ovennevnte grunner.

5) Denne traktat skal ikke være til hinder for at en traktatpart anvender sine egne grunnlovsmessige regler om rettferdig rettergang, foreningsfrihet, pressefrihet og ytringsfrihet i andre medier.

er blitt enige om følgende:

Artikkel 1 Definisjoner

I denne traktaten betyr:

- a) "domfelt" - enhver person, herunder en mindreårig, som er ilagt en dom i den utstedende stat og som er fengslet i den staten,
- b) "dom" – en endelig rettsavgjørelse eller rettskjennelse som er avsagt av en domstol i den utstedende stat og som ilegger en fysisk person en straff,
- c) "straff" – en frihetsstraff eller et tiltak som innebærer frihetsberøvelse, som idømmes for et begrenset eller ubegrenset tidsrom som følge av et straffbart forhold og på grunnlag av en strafferettslig forfølgning.
- d) "utstedende stat" – staten der dommen er avsagt,
- e) "fullbyrdingsstat" – staten som dommen oversendes til for anerkjennelse og fullbyrding,
- f) staten der en domfelt "bor" er den staten der den domfelte bor og har hatt lovlig opphold uavbrutt i minst fem år og der vedkommende vil beholde permanent oppholdstillatelse.
- g) "borger" – for Romanias vedkommende en rumensk statsborger, og for Kongeriket Norges vedkommende en norsk statsborger.

Artikkel 2 Fastsettelse av de kompetente myndigheter

1. Den kompetente myndighet er Justis- og politidepartementet for Kongeriket Norges vedkommende og Justisdepartementet for Romanias vedkommende. I forbindelse med artikkel 15 og artikkel 17 nr. 3 betyr "den kompetente myndighet" for Kongeriket Norges vedkommende Justis- og politidepartementet, og for Romanias vedkommende Administrasjons- og innenriksdepartementet.
2. Traktatpartene skal underrette hverandre om eventuelle endringer med hensyn til de kompetente myndigheter.

Artikkel 3 Formål og virkeområde

1. Formålet med denne traktat er å fastsette reglene traktatpartene skal følge for å anerkjenne en dom og fullbyrde en straff med sikte på å tilrettelegge for sosial rehabilitering av den domfelte.
2. Denne traktat får anvendelse når den domfelte befinner seg i den utstedende stat.

3. Denne traktat får anvendelse kun i forhold til anerkjennelse av dommer og fullbyrding av straff slik det er definert i denne traktat. Det forhold at det i tillegg til straff er ilagt en bot og/eller gitt pålegg om inndragelse som ennå ikke er innbetalt, innkrevd eller fullbyrdet, skal ikke være til hinder for at en dom oversendes.

4. Denne traktat skal ikke medføre endringer i plikten til å overholde grunnleggende rettigheter og rettsprinsipper som er nedfelt i Den europeiske konvensjon om menneskerettighetene.

Artikkel 4

Kriterier for oversendelse av dom og sertifikat

1. Forutsatt at den domfelte befinner seg i den utstedende stat og har gitt sitt samtykke når dette kreves i henhold til artikkel 6, kan en dom sammen med et sertifikat etter standardskjemaet i vedlegg I, oversendes til den annen traktatpart når:

a) den annen traktatpart er den staten som den domfelte er borger av, eller den staten hvor den domfelte bor, eller

b) den annen traktatpart er den staten som den domfelte har så nær tilknytning til, uten at det dermed er den staten som er omhandlet i bokstav a), at en overføring anses som formålstjenlig, og den kompetente myndighet i denne staten gir sitt samtykke til oversendelsen av dommen og sertifikatet.

2. Oversending av dommen og sertifikatet kan skje når den kompetente myndighet i den utstedende stat, eventuelt etter samråd mellom de kompetente myndigheter i den utstedende stat og fullbyrdingsstaten, har funnet det godtgjort at fullbyrding av straffen i fullbyrdingsstaten vil tjene formålet om å tilrettelegge for sosial rehabilitering av den domfelte.

3. Før dommen og sertifikatet oversendes kan den kompetente myndighet i den utstedende stat rådføre seg, på hensiktsmessig måte, med den kompetente myndighet i fullbyrdingsstaten. Samråd skal være obligatorisk i tilfeller omhandlet i nr. 1 b). I slike tilfeller skal den kompetente myndighet i fullbyrdingsstaten omgående informere den utstedende stat om sin beslutning om hvorvidt den vil gi sitt samtykke eller ikke til oversendelse av dommen.

4. Under et slikt samråd kan den kompetente myndighet i fullbyrdingsstaten framlegge for den kompetente myndighet i den utstedende stat en begrunnet uttalelse om at fullbyrding av straffen i fullbyrdingsstaten ikke vil tjene formålet om å tilrettelegge for sosial rehabilitering og en vellykket reintegrering av den domfelte i samfunnet.

Dersom samråd ikke har funnet sted, kan en slik uttalelse uten opphold framlegges etter at dommen og sertifikatet er oversendt. Den kompetente myndighet i den utstedende stat skal vurdere en slik uttalelse og bestemme om den vil trekke sertifikatet tilbake eller ikke.

5. Fullbyrdingsstaten kan på eget initiativ anmode den utstedende stat om å oversende dommen sammen med sertifikatet. Den domfelte kan også anmode de kompetente myndigheter i den utstedende stat eller i fullbyrdingsstaten om å innlede prosedyren for oversendelse av dommen og sertifikatet i henhold til denne traktat. Anmodninger som er framsatt i henhold til denne bestemmelse, medfører ikke at den utstedende stat har plikt til å oversende dommen sammen med sertifikatet.

Artikkel 5 **Oversendelse av dommen og sertifikatet**

1. Den kompetente myndighet i den utstedende stat skal oversende dommen eller en bekreftet kopi av denne sammen med sertifikatet direkte til den kompetente myndighet i fullbyrdingsstaten som definert i artikkel 2, på en hensiktsmessig måte som etterlater skriftlig spor som gjør det mulig for fullbyrdingsstaten å fastslå ektheten. Originaleksemplar av dommen eller en bekreftet kopi av denne samt originaleksemplar av sertifikatet skal oversendes fullbyrdingsstaten dersom den krever det. All offisiell kommunikasjon skal også skje direkte mellom de nevnte kompetente myndigheter.

2. Sertifikatet skal signeres og innholdet skal bekreftes som riktig av den kompetente myndighet i den utstedende stat.

Artikkel 6 **Uttalelse fra og underretning til den domfelte**

1. Med forbehold for nr. 2, kan en dom sammen med et sertifikat kun oversendes fullbyrdingsstaten for anerkjennelse av denne og fullbyrding av straffen etter at den domfelte har gitt sitt samtykke i samsvar med lovgivningen i den utstedende stat.

2. Det kreves ikke samtykke fra den domfelte når:

a) den domfelte er borger av fullbyrdingsstaten og bor i denne staten,

b) den domfelte vil bli utsendt til fullbyrdingsstaten så snart vedkommende er løslatt fra fullbyrding av straffen på grunnlag av et utvisnings- eller bortvisningsvedtak som inngår i dommen eller i en rettsavgjørelse eller et administrativt vedtak eller enhver annen reaksjon som følger av dommen,

3. Den domfelte skal gis anledning til si sin mening muntlig eller skriftlig. Dersom den utstedende stat mener det er nødvendig av hensyn til den domfeltes alder eller hans eller hennes fysiske eller psykiske tilstand, skal denne anledningen gis til hans eller hennes rettslige representant.

Uttalelsen fra den domfelte skal tas i betraktning når det skal avgjøres om dommen skal oversendes sammen med sertifikatet. Dersom den domfelte har benyttet seg av anledningen gitt i denne bestemmelse, skal vedkommendes uttalelse oversendes til fullbyrdingsstaten. Dersom den domfelte har uttalt seg muntlig, skal den utstedende stat sørge for at et skriftlig referat av denne uttalelsen er tilgjengelig for fullbyrdingsstaten.

4. Den kompetente myndighet i den utstedende stat skal informere den domfelte på et språk vedkommende forstår, ved hjelp av standard skjemaet for underretning i vedlegg II, om at den har besluttet å oversende dommen sammen med sertifikatet.

Artikkel 7 **Dobbel straffbarhet**

1. Følgende lovovertrедelser, slik de er definert i den utstedende stats lovgivning og dersom de i den utstedende stat kan straffes med en frihetsstraff eller et tiltak som innebærer frihetsberøvelse med en øvre strafferamme på minst tre år, skal i henhold til denne traktat og uten at det sjekkes om det foreligger dobbel straffbarhet, føre til anerkjennelse av dommen og fullbyrding av den ilagte straff:

- deltakelse i en kriminell organisasjon,
- terrorisme,
- menneskehandel,
- seksuell utnyttelse av barn og barnepornografi,
- ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer,
- ulovlig handel med våpen, ammunisjon og sprengstoff,
- korrupsjon,
- bedrageri,
- hvitvasking av utbytte fra straffbare handlinger,
- valutasvindel, også i euro,
- datarelatert kriminalitet,
- miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og plantearter og plantevarianter,
- tilrettelegging for ulovlig innvandring og opphold,
- forsettlig drap, grov legemsbeskadigelse,
- ulovlig handel med organer og vev fra mennesker,
- bortføring, ulovlig frihetsberøvelse og gisseltaking,
- rasisme og fremmedfrykt,
- ran,
- tyveri,
- ulovlig handel med kulturgjenstander, herunder antikviteter og kunstverk,
- svindel,
- avkreving av beskyttelsespenger og pengeutpressing,
- etterlikning og piratkopiering av produkter,
- forfalskning av administrative dokumenter og handel med slike dokumenter,
- forfalskning av betalingsmidler,

- ulovlig handel med hormonpreparater og andre vekstfremmende stoffer,
- ulovlig handel med kjernefysiske eller radioaktive stoffer,
- ulovlig handel med stjålne motorkjøretøyer,
- voldtekt,
- forsettlig brannstiftelse,
- forbrytelser som faller inn under Den internasjonale straffedomstolens jurisdiksjon,
- kapring av luftfartøyer/skip,
- sabotasje.

2. For andre lovovertrædelser enn de som omfattes av nr. 1, skal fullbyringsstaten anerkjenne dommen og fullbyrde straffen under den forutsetning at det gjelder en handling som også utgjør en lovovertrædelse etter loven i fullbyringsstaten, eller ville ha vært en lovovertrædelse hvis den var begått på denne statens territorium, uansett hvilke elementer den består av eller hvordan den er beskrevet.

Artikkel 8 **Anerkjennelse av dommen og fullbyrning av straffen**

1. Fullbyringsstaten skal anerkjenne en dom som er blitt oversendt i samsvar med framgangsmåten i denne traktat, og skal straks treffe alle nødvendige tiltak for å fullbyrde straffen, med mindre den beslutter å gjøre gjeldende en av grunnene for å nekte anerkjennelse og fullbyrning i henhold til artikkel 9.

2. Dersom straffen er uforenlig med lovgivningen i fullbyringsstaten med hensyn til straffens lengde, kan fullbyringsstaten bestemme å omgjøre straffen bare dersom straffen overskrider høyeste straff for liknende forhold fastsatt i denne statens nasjonale lovgivning. Den omgjorte straffen skal ikke være lavere enn den høyeste straffen fastsatt for liknende forhold i fullbyringsstatens lovgivning.

3. Dersom straffen er uforenlig med lovgivningen i fullbyringsstaten med hensyn til type straff, kan fullbyringsstaten tilpasse den i forhold til straffen eller reaksjonen fastsatt i egen lovgivning for liknende forhold. En slik straff eller et slikt tiltak skal i størst mulig grad tilsvare straffen som er ilagt i den utstedende stat, og straffen skal derfor ikke omgjøres til en bot.

4. Den omgjorte straffen skal ikke skjerpe straffen ilagt av den utstedende stat med hensyn til type straff eller straffens lengde.

Artikkel 9 **Grunner for å nekte anerkjennelse og fullbyrning**

1. Fullbyringsstaten kan nekte å anerkjenne dommen og fullbyrde straffen dersom:

a) sertifikatet omhandlet i artikkel 4 er ufullstendig eller åpenbart ikke samsvarer med dommen og ikke er blitt ferdigstilt eller korrigert innen en rimelig frist fastsatt av den kompetente myndighet i fullbyringsstaten,

- b) kriteriene fastsatt i artikkel 4 nr.1 ikke er oppfylt,
- c) fullbyrding av straffen ville være i strid med prinsippet om at ingen skal rettsforfølges to ganger for samme forhold (*ne bis in idem*),
- d) dommen, i tilfeller som omfattes av artikkel 7 nr. 2, gjelder handlinger som ikke ville være en lovovertrjedelse etter fullbyrdingsstatens lovgivning. Med hensyn til skatt eller avgifter, toll og valuta, kan en dom imidlertid ikke nektes fullbyrdet på grunn av at fullbyrdingsstatens lovgivning ikke pålegger samme type skatt eller avgift eller ikke inneholder samme type regler om skatt, avgifter og toll- og valutabestemmelser som loven i den utstedende stat,
- e) fullbyrding av straffen er foreldet etter fullbyrdingsstatens lovgivning,
- f) fullbyrdingsstatens lovgivning gir immunitet og gjør fullbyrding av straffen umulig,
- g) straffen er ilagt en person, som på grunn av sin alder ikke kan holdes strafferettslig ansvarlig for handlingene i dommen i henhold til fullbyrdingsstatens lovgivning,
- h) det gjensto mindre enn 6 måneder å sone på det tidspunkt den kompetente myndighet i fullbyrdingsstaten mottok dommen,
- i) dommen ble avsagt uten at vedkommende var til stede, med mindre det i sertifikatet oppgis at vedkommende mottok innkalling personlig eller ble informert gjennom en kompetent representant i henhold til den utstedende stats lovgivning om tid og sted for rettssaken som førte til at det ble avsagt uteblivelsesdom, eller at vedkommende har oppgitt til en kompetent myndighet at han eller hun ikke bestrider rettsaken,
- j) fullbyrdingsstaten framsetter en anmodning i samsvar med artikkel 16 nr. 3 før en beslutning blir truffet i samsvar med artikkel 12 nr.1, og den utstedende stat ikke gir sitt samtykke i samsvar med artikkel 16 nr. 2 g) til at den berørte personen skal rettsforfølges, dømmes eller på annen måte berøves friheten i fullbyrdingsstaten for en annen lovovertrjedelse begått før overføringen enn den som ligger til grunn for overføringen.
- k) den ilagte straffen inkluderer tiltak for psykisk helsevern eller annen form for helsevern eller annet tiltak som innebærer frihetsberøvelse, som til tross for bestemmelsene i artikkel 8 nr. 3 ikke kan fullbyrdes av fullbyrdingsstaten i henhold til denne statens rettssystem eller helsevesen.

2. I tilfellene omhandlet i nr. 1 a), b), c), i) og k) skal den kompetente myndighet i fullbyrdingsstaten før den treffer beslutning om ikke å anerkjenne dommen og fullbyrde straffen, rådføre seg med den kompetente myndighet i den utstedende stat, på hensiktsmessig måte, og skal, når det er hensiktsmessig, be denne om straks å skaffe til veie alle nødvendige tilleggsopplysninger.

Artikkel 10

Delvis anerkjennelse og fullbyrding

1. Hvis fullbyrdingsstaten vurderer en delvis anerkjennelse av dommen og fullbyrding av straffen, kan den før den treffer beslutning om å nekte anerkjennelse av dommen og fullbyrding av straffen i sin helhet, rådføre seg med den kompetente myndighet i den utstedende stat med henblikk på å komme fram til enighet som fastsatt i nr. 2.

2. De kompetente myndigheter i den utstedende stat og fullbyrdingsstaten kan, etter vurdering av hvert enkelt tilfelle, bli enige om en delvis anerkjennelse og fullbyrding av en straff på vilkår avtalt dem imellom, forutsatt at en slik anerkjennelse og fullbyrding ikke fører til skjerping av straffen med hensyn til straffens lengde. I mangel av en slik avtale skal sertifikatet trekkes tilbake.

Artikkel 11

Utsatt anerkjennelse av dommen

1. Dersom sertifikatet omhandlet i artikkel 4 er ufullstendig eller åpenbart ikke samsvarer med dommen, kan fullbyrdingsstaten utsette sin anerkjennelse av dommen med en rimelig frist fastsatt av fullbyrdingsstaten for at sertifikatet kan ferdigstilles eller korrigeres.

2. Det samme gjelder dersom sertifikatet og dommen ikke er oversatt i samsvar med artikkel 21.

Artikkel 12

Beslutning om fullbyrding av straffen og tidsfrister

1. Fullbyrdingsstaten skal så raskt som mulig avgjøre om den skal anerkjenne dommen og fullbyrde straffen og skal informere den utstedende stat om dette, samt om enhver beslutning om å omgjøre straffen i samsvar med artikkel 8 nr. 2 og nr. 3.

2. Med mindre det foreligger en grunn for utsettelse i henhold til artikkel 11, skal den endelige beslutningen om anerkjennelse av dommen og fullbyrding av straffen treffes snarest mulig og innen en frist på 90 dager etter at dommen og sertifikatet er mottatt.

3. Når det i særlige tilfeller ikke lar seg gjøre for den kompetente myndighet i fullbyrdingsstaten å overholde fristen fastsatt i nr. 2, skal den omgående underrette den kompetente myndighet i den utstedende stat på en hensiktsmessig måte, og samtidig oppgi grunnene for forsinkelsen og anslå hvor lang tid det vil ta før en endelig beslutning kan treffes.

Artikkel 13

Tilbaketrekking av sertifikatet

Så lenge fullbyrding av straffen i fullbyrdingsstaten ikke har startet, kan den utstedende stat trekke sertifikatet tilbake og samtidig gi en begrunnelse for dette. Når sertifikatet er trukket tilbake, skal fullbyrdingsstaten ikke lenger fullbyrde straffen.

Artikkel 14

Overføring av domfelte

1. Den domfelte skal overføres til fullbyrdingsstaten på et tidspunkt som er avtalt mellom de kompetente myndigheter i den utstedende stat og fullbyrdingsstaten, og innen 30 dager etter at fullbyrdingsstaten har truffet sin endelige beslutning om å anerkjenne dommen og fullbyrde straffen.

2. Den utstedende stat skal være ansvarlig for overføringen av den domfelte til fullbyrdingsstatens territorium, samt for å innhente de transittillatelser som eventuelt er nødvendig.

3. Hvis overføringen av den domfelte innen fristen fastsatt i nr. 1 blir forhindret på grunn av uforutsette omstendigheter, skal de kompetente myndighetene i den utstedende stat og fullbyrdingsstaten straks ta kontakt med hverandre. Overføringen skal skje så snart disse omstendighetene opphører. Den kompetente myndighet i den utstedende stat skal omgående informere den kompetente myndighet i fullbyrdingsstaten og avtale en ny dato for overføringen.

Artikkel 15

Anvendelig rett ved fullbyrding

1. Fullbyrdingen av en straff skal skje etter fullbyrdingsstatens lovgivning. Med forbehold for nr. 2 og 3, skal fullbyrdingsstatens myndigheter alene ha myndighet til å bestemme framgangsmåten ved fullbyrding samt alle tiltak i denne forbindelse, herunder premissene for tidlig løslatelse eller prøveløslatelse.

2. Den kompetente myndighet i fullbyrdingsstaten skal sørge for at den samlede tid den domfelte allerede har vært berøvet friheten i forbindelse med den ilagte straffen, trekkes fra den totale straffen som skal gjennomføres.

3. Den kompetente myndighet i fullbyrdingsstaten skal, på forespørsel, informere den kompetente myndighet i den utstedende stat om gjeldende bestemmelser om eventuell tidlig løslatelse eller prøveløslatelse. Den utstedende stat kan gi sitt samtykke til at slike bestemmelser anvendes, eller den kan trekke sertifikatet tilbake.

Artikkel 16

Spesialitetsprinsippet

1. En person som er overført til fullbyrdingsstaten i henhold til denne traktat, skal ikke, med forbehold for nr. 2, rettsforfølges, dømmes eller på annen måte berøves friheten for en annen lovovertrødelse begått før han eller hun ble overført, enn den som ligger til grunn for overføringen.

2. Nr. 1 skal ikke gjelde i følgende tilfeller:

a) når personen har hatt mulighet til å forlate fullbyrdingsstatens territorium og ikke har gjort det innen 45 dager etter at han eller hun er endelig løslatt, eller har vendt tilbake til dette territorium etter å ha forlatt det,

b) når lovovertrædelsen ikke kan straffes med fengselsstraff eller annen frihetsberøvelse,

c) når rettsforfølgelsen ikke fører til anvendelse av tiltak som begrenser den personlige friheten,

d) når den domfelte vil kunne ilegges en straffedom eller et tiltak som ikke innebærer frihetsberøvelse, særlig en økonomisk sanksjon eller annet tiltak som trer inn i stedet for dette, selv om det eventuelt kan medføre en begrensning i vedkommendes personlige frihet,

e) når den domfelte har gitt sitt samtykke til overføring,

f) når den domfelte, etter overføring, uttrykkelig har gitt avkall på retten til å benytte seg av spesialitetsprinsippet for bestemte lovbrudd begått forut for overføringen,

Slikt avkall skal gis til de kompetente judicielle myndigheter i fullbyrdingsstaten og skal protokollføres i samsvar med denne statens nasjonale lovgivning. Avkallet skal formuleres på en slik måte at det klart framgår at vedkommende har gitt avkall frivillig og vel vitende om konsekvensene av dette. Vedkommende har rett til juridisk bistand for dette formål.

g) for andre tilfeller enn de som er nevnt under bokstav a) til f), der den utstedende stat gir sitt samtykke i samsvar med nr. 4 eller 5.

3. En anmodning om samtykke i henhold til nr. 2 g) skal forelegges den kompetente myndighet i den utstedende stat.

4. Anmodningen skal underbygges med:

a) originalen eller bekreftet kopi av domfellelsen og straffen eller beslutningen om frihetsberøvelse som kan iverksettes straks eller av arrestordre eller annen beslutning med samme virkning utferdiget i samsvar med fremgangsmåten fastsatt i den anmodende stats lovgivning,

b) en uttalelse om lovovertrædelsene som ligger til grunn for anmodningen om rettsforfølgning, domfellelse eller frihetsberøvelse. Når og hvor lovovertrædelsene ble begått, rettslig beskrivelse av disse samt henvisning til de relevante lovbestemmelsene skal angis så nøyaktig som mulig, og

c) en kopi av de lovbestemmelsene som får anvendelse eller, dersom dette ikke er mulig, en redegjørelse for den relevante lovgivningen.

Dersom opplysningene som oversendes av den anmodende stat, anses ikke å være tilstrekkelige for at den anmodende stat skal kunne treffe en beslutning, skal sistnevnte stat be om nødvendige tilleggsopplysninger, og kan fastsette en frist for mottakelsen av disse.

Det skal gis samtykke når det foreligger en plikt til å utlevere i henhold til Den europeiske konvensjon om utlevering og dens tilleggsprotokoller.

5. For en anmodning framsatt etter at Avtalen mellom Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om overleveringsprosedyre mellom medlemsstatene i Den europeiske union og Island og Norge eventuelt er trådt i kraft, skal følgende informasjon medfølge:

- a) personens identitet og nasjonalitet,
- b) den utstedende judisielle myndighets navn, adresse, telefon- og faksnummer og e-postadresse,
- c) bevis på rettskraftig dom, arrestordre eller enhver annen rettskraftig judisiell avgjørelse med samme virkning som omfattes av artikkel 2 og 3 i nevnte avtale,
- d) lovovertrédelsens karakter og rettslige klassifisering, særlig med hensyn til artikkel 3 i nevnte avtale,
- e) en beskrivelse av omstendighetene da lovovertrédelsen ble begått, herunder tid, sted og vedkommende persons grad av medvirkning i lovovertrédelsen,
- f) ilagt straff, dersom det foreligger endelig dom, eller strafferammen for lovovertrédelsen etter den utstedende stats lovgivning,
- g) eventuelt andre konsekvenser lovovertrédelsen har.

Anmodningen skal oversettes i samsvar med artikkel 21 i denne avtale.

Det skal gis samtykke når det foreligger en plikt til å utlevere i henhold til nevnte avtale. Beslutningen skal treffes senest 30 dager etter at anmodningen er mottatt. For tilfeller nevnt i artikkel 8 i nevnte avtale, skal fullbyrdingsstaten gi de garantier som er angitt i avtalen.

Artikkel 17 **Amnesti, benådning, gjenopptakelse**

1. Den utstedende stat såvel som fullbyrdingsstaten kan gi amnesti eller benåde.
2. Bare den utstedende stat kan avgjøre en begjæring om gjenopptakelse av dommen som ilegger straffen som skal fullbyrdes etter denne traktat.
3. Når den utstedende stat, i tilfellet nevnt i nr. 2, krever at den domfelte skal møte personlig ved gjenopptakelse, skal han eller hun midlertidig overføres til den utstedende stat på den betingelse at han eller hun sendes tilbake innen den frist som er fastsatt av fullbyrdingsstaten. Personen som er overført må holdes i fengslig forvaring på den utstedende stats territorium, med mindre fullbyrdingsstaten ikke ber om at han eller hun løslates for overføringen.

Artikkel 18 **Informasjon fra den utstedende stat**

1. Den kompetente myndighet i den utstedende stat skal straks informere den kompetente myndighet i fullbyrdingsstaten om enhver beslutning eller ethvert tiltak som medfører at fullbyrding av straffen opphører umiddelbart eller innen en bestemt tid.

2. Fullbyrdingsstaten skal avslutte fullbyrding av straffen så snart den mottar informasjon fra den kompetente myndighet i den utstedende stat om beslutningen eller tiltaket nevnt i nr. 1.

3) Den kompetente myndighet i den utstedende stat skal, etter anmodning, informere den kompetente myndighet i fullbyrdingsstaten om muligheten og vilkårene for gjenopptakelse av dommen i sin nasjonale lovgivning, og særlig om hvilke myndigheter en eventuell begjæring skal rettes til, og fristen for å framsette en slik begjæring.

Artikkel 19

Informasjon fra fullbyrdingsstaten

Den kompetente myndighet i fullbyrdingsstaten skal uten opphold informere den kompetente myndighet i den utstedende stat på hensiktsmessig måte som etterlater skriftlig spor:

a) om den endelige beslutningen om å anerkjenne dommen og fullbyrde straffen samt dato for beslutningen,

b) om en beslutning om ikke å anerkjenne dommen og fullbyrde straffen i samsvar med artikkel 9, samt gi en begrunnelse for beslutningen,

c) om en beslutning om å omgjøre straffen i samsvar med artikkel 8 nr. 2 eller 3, samt gi en begrunnelse for beslutningen,

d) om en beslutning om ikke å fullbyrde straffen av de grunner som er nevnt i artikkel 17 nr. 1, samt gi en begrunnelse for beslutningen,

e) om start og avslutning av en prøveløslatelse dersom dette er angitt av den utstedende stat i sertifikatet,

f) om at den domfelte har rømt fra fengslig forvaring,

g) om endt fullbyrding av straffen så snart den er fullført.

Artikkel 20

Konsekvenser av overføringen av den domfelte

1. Med forbehold for nr. 2 skal den utstedende stat ikke fortsette fullbyrdingen av straffen etter at fullbyrdingen har startet i fullbyrdingsstaten.

2. Retten til å fullbyrde straffen går tilbake til den utstedende stat ved underretning mottatt fra fullbyrdingsstaten om at straffen delvis ikke er fullbyrdet i henhold til artikkel 19 f).

Artikkel 21

Språk

1. Når Romania er fullbyrdingsstaten, skal sertifikatet, dommen og annen nødvendig dokumentasjon oversettes til rumensk.

2. Når Kongeriket Norge er fullbyrdingsstaten, skal sertifikatet, dommen og annen nødvendig dokumentasjon oversettes til norsk eller engelsk.

3. Kommunikasjon mellom partenes kompetente myndigheter skal foregå på engelsk.

Artikkel 22 Kostnader

Kostnader som følger av anvendelsen av denne traktat, skal dekkes av fullbyrdingsstaten, unntatt kostnadene i forbindelse med overføringen av den domfelte til fullbyrdingsstaten og kostnader som påløper utelukkende på den utstedende stats territorium.

Artikkel 23 Samråd

Traktatpartene kan rådføre seg med hverandre for finne løsninger i enkeltsaker og for å sikre en effektiv gjennomføring av denne traktat. Samråd skal skje direkte mellom partenes kompetente myndigheter.

Artikkel 24 Utvexling av informasjon

De kompetente myndigheter skal minst én gang i året gi hverandre generell informasjon om borgere fra den annen part som har fått en endelig dom.

Artikkel 25 Forholdet til andre traktater

Denne traktat skal fra den dagen den trer i kraft erstatte tilsvarende bestemmelser i Den europeiske konvensjon om overføring av domfelte av 21. mars 1983 og tilleggsprotokollen til denne konvensjon av 18. desember 1997.

Artikkel 26 Overgangsbestemmelse

1. Anmodninger mottatt før ikrafttredelse av denne traktat skal fortsatt reguleres av eksisterende regelverk om overføring av domfelte. For anmodninger mottatt etter denne dato gjelder reglene i denne traktat.

2. Denne traktat får også anvendelse for fullbyrding av straffereaksjoner ilagt før ikrafttredelsen av denne traktat.

Artikkel 27 Sluttbestemmelser

1. Denne traktat trer i kraft på den trettiende dag etter datoen for den siste underretningen fra den ene part til den annen part gjennom diplomatiske kanaler om at prosedyrene som kreves etter dens lovgivning, er fullført.

2. Denne traktat kan endres ved skriftlig avtale mellom traktatpartene, i samsvar med prosedyren fastsatt for traktatens ikrafttredelse.

3. Hver traktatpart kan når som helst si opp denne traktat ved skriftlig varsel sendt gjennom diplomatiske kanaler. I så fall opphører denne traktatens virkning 6 måneder etter den dag varselet er mottatt.

Til bekreftelse på dette har de undertegnede, som er behørig bemyndighet til det, undertegnet denne traktat.

Undertegnet i Oslo, den 20. september 2010, i to originaleksemplarer på rumensk, norsk og engelsk, som alle har samme gyldighet. Ved uenighet om fortolkningen skal den engelske tekst gå foran.

FOR KONGERIKET NORGE

Knut STORBERGET
Justisminister

FOR ROMANIA

Alina Mihaela BICA
Statssekretær
Justisdepartementet

SERTIFIKAT¹

¹ Dette sertifikatet må være skrevet på eller oversatt til ett av språkene angitt i artikkel 22 i Traktaten mellom Kongeriket Norge og Romania om overføring av domfelte

**omhandlet i artikkel 4 i Traktaten mellom Kongeriket Norge og Romania
om overføring av domfelte****a)**

Utstedende stat: ...

Fullbyrdingsstat: ...

b) Domstol som har avsagt endelig dom og ilagt straff:

Offisielt navn: ...

Dommen ble avsagt den (angi dato: dd-mm-år): ...

Dommen ble rettskraftig den (angi dato: dd-mm-år): ...

Dommens referansenummer (dersom det foreligger): ...

c) Opplysninger om den myndigheten som kan kontaktes ved spørsmål i forbindelse med sertifikatet:**1. Type myndighet: Vennligst kryss av i relevant felt:**

Sentralmyndighet ...

Domstol ...

Annen myndighet ...

2. Kontaktopplysninger til myndigheten oppgitt under bokstav c):

Offisielt navn: ...

Adresse: ...

Tlf.: (landkode) (kode område/by) ...

Faks: (landkode) (kode område/by) ...

Epostadresse (dersom slik foreligger): ...

3. Språk det er mulig å kommunisere med myndigheten på:

4. Kontaktopplysninger til person(er) som kan kontaktes for å innhente tilleggsopplysninger med henblikk på fullbyrding av dommen eller for å avtale overføringsprosedyrer (navn, tittel/grad, telefonnummer:, faks, epostadresse) dersom disse ikke er de samme som under punkt 2.

d) Opplysninger om den domfelte:

Etternavn: ...

Fornavn: ...

Evt. pikenavn: ...

Evt. alias: ...

Kjønn: ...

Nasjonalitet: ...

Personnummer eller trygdenummer (dersom det finnes): ...

Fødselsdato: ...

Fødested: ...

Siste kjente adresser/bosteder: ...

Språk vedkommende forstår (hvis dette er kjent): ...

Den domfelte befinner seg:

- i den utstedende stat og skal overføres til fullbyrdingsstaten.

Tilleggsinformasjon, dersom den finnes og det er hensiktsmessig:

1. Fotografi og fingeravtrykk av vedkommende, og/eller kontaktopplysninger til person som kan kontaktes for å innhente slik informasjon:

2. Den domfeltes identitetskort eller pass - type og referansenummer:

3. Den domfeltes oppholdstillatelse - type og referansenummer:

4. Annen relevant informasjon om den domfeltes familiære, sosiale eller yrkesmessige tilknytning til fullbyrdingsstaten:

(e) Forholdet til den en tidligere utleveringsbegjæring eller arrestordre:

En utleveringsbegjæring eller arrestordre er utstedt med henblikk på å fullbyrde en

frihetsstraff eller et sikringstiltak og den fullbyrdende medlemsstaten forplikter seg til å fullbyrde straffen eller sikringstiltaket.

Ja

Nei

En utleveringsbegjæring er utstedt med henblikk på å rettsforfølge en person som er statsborger eller er bosatt i fullbyrdingsstaten, og fullbyrdingsstaten har utlevert/overlevert personen under forutsetning at personen returneres til fullbyrdingsstaten for å sone frihetsstraffen eller sikringstiltaket som han eller hun er idømt i den utstedende medlemsstat.

Ja

Nei

(f) Grunnene for oversendelse av dommen og sertifikatet [(dersom du har svart ja i feltet e), er det ikke nødvendig å fylle ut dette feltet]:

Dommen og sertifikatet oversendes fullbyrdingsstaten fordi den utstedende myndighet har funnet det godtgjort at fullbyrding av dommen i fullbyrdingsstaten vil tjene formålet om å tilrettelegge for sosial rehabilitering av den domfelte, og:

a) Fullbyrdingsstaten er den staten der den domfelte er statsborger

b) Fullbyrdingsstaten er den staten der den domfelte bor.

c) Fullbyrdingsstaten er en annen stat enn staten omhandlet i bokstav a) eller b), hvis kompetente myndighet gir sitt samtykke til at dommen og sertifikatet oversendes til denne staten.

(g) Dommen:

1. Dommen gjelder til sammen ... lovovertrædelser.

Sammendrag av fakta og beskrivelse av omstendighetene rundt lovovertrædelser(e), herunder tid og sted; samt på hvilken måte den domfelte var innblandet.

Type og rettslig klassifisering av lovovertrædelser(e) samt lovbestemmelser som får anvendelse og som er lagt til grunn i dommen:

2. Dersom lovovertrædelser(e) angitt i g) 1 utgjør én eller flere av følgende lovovertrædelser som definert i den utstedende statens lovgivning, og som i den utstedende stat kan straffes med en frihetsstraff eller fengslig forvaring med en øvre strafferamme på minst tre år, vennligst kryss av i relevante felt:

- deltakelse i en kriminell organisasjon,
- terrorisme,

- menneskehandel,
- seksuell utnyttelse av barn og barnepomografi,
- ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer,
- ulovlig handel med våpen, ammunisjon og sprengstoff,
- korrupsjon,
- bedrageri,
- hvitvasking av utbytte fra straffbare handlinger,
- valutasvindel, også i euro,
- datarelatert kriminalitet,
- miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og plantearter og plantevarianter,
- tilrettelegging for ulovlig innvandring og opphold,
- forsettlig drap, grov legemsbeskadigelse,
- ulovlig handel med organer og vev fra mennesker,
- bortføring, ulovlig frihetsberøvelse og gisseltaking,
- rasisme og fremmedfrykt,
- ran,
- tyveri,
- ulovlig handel med kulturgjenstander, herunder antikviteter og kunstverk,
- svindel,
- avkreving av beskyttelsespenger og pengeutpressing,
- etterlikning og piratkopiering av produkter,
- forfalskning av administrative dokumenter og handel med slike dokumenter,
- forfalskning av betalingsmidler,
- ulovlig handel med hormonpreparater og andre vekstfremmende stoffer,
- ulovlig handel med kjernefysiske eller radioaktive stoffer,
- ulovlig handel med stjålne motorkjøretøyer,
- voldtekt,
- forsettlig brannstiftelse,
- forbrytelser som faller inn under Den internasjonale straffedomstolens jurisdiksjon,
- kapring av luftfartøyer/skip,
- sabotasje.

3. Dersom lovovertrædelsen(e) nevnt i nr. 1 ikke omfattes av nr. 2, vennligst gi en fullstendig beskrivelse av den/de aktuelle lovovertrædelsen(e):

h) Status for dommen:

1. Oppgi om dommen ble avsagt uten at vedkommende var til stede:

- Nei

- Ja, det bekreftes at :

- vedkommende ble informert personlig eller gjennom en representant som har myndighet til det i henhold til den utstedende statens nasjonale lovgivning, om tid og sted for rettsmøtet som førte til at det ble avsagt uteblivelsesdom, eller
- vedkommede har oppgitt til en kompetent myndighet at han/hun ikke bestrider rettsavgjørelsen.

2. Opplysninger om straffens lengde:

2.1. Samlet lengde på straffen :...

2.2. Samlet tid som den domfelte allerede har vært berøvet friheten i forbindelse med soning av straffen han/hun er ilagt i henhold til dommen:

..... per (...) (oppgi dato for utført beregning: dd-mm-år): ...

2.3. Antall dager som kommer i fratrukk fra den samlede lengden på straffen av andre grunner enn det som er nevnt under punkt 2.2 (f.eks. amnesti, benådning eller formildende tiltak osv. som allerede er innvilget i forhold til straffen):

..... per (oppgi dato for utført beregning: dd-mm-år): ...

2.4. I den utstedende stat vil dommen være ferdig sonet (endtlid):

- Ikke relevant, ettersom vedkommende for tiden ikke er fengslet.

- Vedkommende er for tiden fengslet, og straffen vil iht. den utstedende statens lovgivning være ferdig sonet innen (angi dato: dd-mm-år)²: ...

3. Type straff:

- fengselsstraff

- tiltak som innebærer frihetsberøvelse (vennligst spesifiser):

i) Opplysninger om tidlig løslatelse eller prøveløslatelse:

² Vennligst sett inn datoen for fullført soning av straffen (uten at muligheter for tidlig løslatelse og/eller prøveløslatelse tas med i beregning) i tilfelle vedkommende hadde blitt værende i den utstedende stat.

1. I henhold til den utstedende statens lovgivning har den domfelte rett til tidlig løslatelse eller prøveløslatelse etter å ha sonet:

- halve straffen
- to tredeler av straffen
- annen andel av straffen (vennligst spesifiser):

2. Den kompetente myndighet i den utstedende stat ber om å bli informert om:

Gjeldende lovbestemmelser i fullbyringsstaten om tidlig løslatelse eller prøveløslatelse av domfelte;

Tidspunktene for når tidlig løslatelse eller prøveløslatelse starter og avsluttes.

j) Uttalelse fra den domfelte:

Den domfelte befinner seg i den utstedende stat og:

a. har anmodet om oversendelse av dommen og sertifikatet,

har gitt sitt samtykke til oversendelse av dommen og sertifikatet,

har ikke gitt sitt samtykke til oversendelse av dommen og sertifikatet (oppgi grunnene den domfelte har fremlagt):

b. Uttalelse fra den domfelte følger vedlagt.

Uttalelse fra den domfelte ble sendt til fullbyringsstaten den (oppgi dato: dd-mm-år): ...

k) Andre forhold som er relevante i saken (valgfri informasjon):

l) Øvrig informasjon:

Dommen(e) følger som vedlegg til dette sertifikat³.

Signatur fra den myndighet som har utstedt sertifikatet og/eller dens representant, som bekrefter at innholdet i sertifikatet er riktig.

Navn: ...

Stilling (tittel/grad): ...

Dato: ...

Offisielt stempel (dersom det finnes) ...

UNDERRETNING TIL DEN DOMFELTE

Du underrettes herved om at (kompetent myndighet i den utstedende stat) har fattet beslutning om å oversende dommen avsagt av ... (kompetent domstol i den utstedende staten) den ... (dommens dato) (eventuelt referansenummer) til ... (fullbyrdingsstaten) for anerkjennelse og fullbyrding av straffen, i samsvar med traktaten mellom Romania og Kongeriket Norge om overføring av domfelte.

Fullbyrding av straffen skal skje i samsvar med lovgivningen i ... (fullbyrdingsstaten.) Denne statens myndigheter vil være kompetente til å fastsette framgangsmåten ved fullbyrdingen samt alle tiltak i denne sammenheng, herunder premissene for tidlig løslatelse eller prøveløslatelse.

Den kompetente myndighet i ... (fullbyrdingsstaten) skal sørge for at den samlede tid den domfelte allerede har vært berøvet friheten i forbindelse med soning av straffen, kommer i fratrukk fra den totale soningstiden. Den kompetente myndighet i ... (fullbyrdingsstaten) kan omgjøre straffen kun dersom den er uforenlig med denne statens lovgivning med hensyn til straffens lengde eller type. En omgjøring skal ikke skjerpe straffen som er ilagt av (den utstedende staten) med hensyn til dens lengde eller type.

Tratat între Regatul Norvegiei și România privind Transferarea Persoanelor Condamnate

Regatul Norvegiei și România, denumite în continuare „Părțile Contractante”,

Luând în considerare legile și reglementările în vigoare privind aplicarea legii pe teritoriul Părților Contractante și dorința de a îmbunătăți eforturile de cooperare în materia aplicării legii și a administrării justiției,

Din dorința de a facilita reabilitarea socială, în mediul lor social de origine, a persoanelor condamnate,

Considerând că aceste obiective reclamă ca persoanele care sunt condamnate definitiv ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni penale, să aibă posibilitatea de a-și ispăși condamnarea în mediul lor social de origine și că cel mai bun mijloc de a îndeplini această cerință este de a-i transfera către țările lor de origine,

Luând în considerare necesitatea unei aplicări extinse a principiului transferării persoanelor condamnate,

Luând în considerare faptul că:

(1) Ambele Părți Contractante au ratificat Convenția Consiliului Europei asupra Transferării Persoanelor Condamnate, din 21 martie 1983. Potrivit acestei Convenții, persoanele condamnate pot fi transferate în vederea continuării executării condamnării ce le-a fost aplicată, numai către statul al cărui cetățean sunt și numai cu consimțământul lor și cu acordul statelor implicate. Protocolul Adițional la aceeași Convenție, din 18 decembrie 1997, care permite transferarea, cu anumite condiții, și în lipsa consimțământului persoanei condamnate, a fost și el ratificat de ambele Părți Contractante.

(2) Totuși, ar trebui avută în vedere continuarea dezvoltării cooperării prevăzute de instrumentele Consiliului Europei referitoare la executarea hotărârilor penale, mai cu seamă în cazul în care cetățenii Părților Contractante au făcut obiectul unei hotărâri penale și au fost condamnați la o pedeapsă sau o măsură de siguranță privativă de libertate pe teritoriul unei alte Părți Contractante. Fără a afecta necesitatea asigurării garanțiilor corespunzătoare pentru persoana condamnată, implicarea acesteia în procedură nu ar trebui să mai fie una dominantă prin cerința ca în toate cazurile aceasta să își exprime consimțământul în legătură cu înaintarea unei hotărâri către cealaltă Parte Contractantă în vederea recunoașterii și executării condamnării aplicate prin aceasta.

(3) Prezentul tratat trebuie să fie aplicat în așa fel încât să permită respectarea principiilor generale de egalitate, echitate și caracter rezonabil.

(4) Niciunul dintre termenii prezentului tratat nu va putea fi interpretat ca interzicând refuzul de a executa o decizie atunci când există motive obiective să se presupună că condamnarea a fost pronunțată în scopul pedepsirii unei persoane pe motivul

sexului, rasei, religiei, originii etnice, cetățeniei, limbii, opiniilor politice sau orientării sexuale a acesteia, sau că situația acelei persoane ar putea fi prejudiciată în baza oricăruia dintre aceste motive.

(5) Prezentul tratat nu împiedică pe niciuna dintre Părțile Contractante să facă aplicarea normelor sale constituționale cu privire la siguranța juridică, libertatea de asociere, libertatea presei și libertatea de exprimare prin alte mijloace de difuzare publică.

Au convenit după cum urmează:

Articolul 1 Definiții

În sensul prezentului tratat:

- (a) „persoană condamnată” înseamnă orice persoană, inclusiv un minor, împotriva căreia a fost pronunțată o hotărâre pe teritoriul uneia dintre Părți și care se află în detenție pe teritoriul acesteia;
- (b) „hotărâre” înseamnă o decizie sau dispoziție definitivă a unei instanțe din statul emitent, prin care se aplică o condamnare unei persoane fizice;
- (c) „condamnare” înseamnă orice pedeapsă privativă de libertate sau orice măsură de siguranță privativă de libertate aplicată pe o perioadă limitată sau nelimitată în temeiul unei infracțiuni penale și în baza unui proces penal;
- (d) „stat emitent” înseamnă statul pe teritoriul căruia este pronunțată hotărârea;
- (e) „stat de executare” înseamnă statul către care se înaintează o hotărâre în vederea recunoașterii și executării acesteia;
- (f) statul în care „locuiește” persoana condamnată este statul în care persoana condamnată locuiește și și-a avut reședința conform legii în mod continuu pe o perioadă de cel puțin cinci ani și pe al cărui teritoriu urmează să își păstreze dreptul de ședere permanentă;
- (g) „cetățean” înseamnă pentru Regatul Norvegiei un cetățean norvegian, iar pentru România un cetățean român.

Articolul 2 Desemnarea autorităților competente

1. Autoritatea competentă este, pentru Regatul Norvegiei, Ministerul Justiției și Poliției, iar pentru România, Ministerul Justiției. În sensul articolului 14, „autoritate competentă” înseamnă, pentru Regatul Norvegiei, Ministerul Justiției și Poliției, iar pentru România, Ministerul Administrației și Internelor.

2. Părțile Contractante își notifică reciproc eventualele schimbări apărute în legătură cu autoritățile competente.

Articolul 3

Scopul și sfera de aplicare

1. Scopul prezentului tratat este de a stabili regulile potrivit cărora o Parte Contractantă urmează, cu scopul de a facilita reabilitarea socială a persoanei condamnate, să recunoască o hotărâre și să pună în executare condamnarea.
2. Prezentul tratat se aplică în cazul în care persoana condamnată se află pe teritoriul statului emitent.
3. Prezentul tratat se aplică numai recunoașterii hotărârilor și executării condamnărilor în sensul prezentului tratat. Faptul că, pe lângă pedeapsa cu închisoarea, a mai fost dispusă și obligarea la plata unei amenzi și/sau confiscarea, care nu a fost încă achitată, recuperată sau pusă în executare, nu va împiedica înaintarea hotărârii.
4. Prezentul tratat nu poate avea ca efect modificarea obligației de a respecta drepturile fundamentale și principiile de drept fundamentale consacrate prin Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Articolul 4

Criteriile pentru înaintarea hotărârii și a certificatului

1. Cu condiția ca persoana condamnată să se afle pe teritoriul statului emitent și să își fi exprimat consimțământul, atunci când acesta este necesar potrivit prevederilor articolului 6, hotărârea, însoțită de certificatul al cărui model de formular este prevăzut la Anexa I, poate fi înaintată celeilalte Părți Contractante atunci când:
 - (a) cealaltă Parte Contractantă este statul de cetățenie al persoanei condamnate sau este statul în care aceasta locuiește; sau
 - (b) cealaltă Parte Contractantă este statul cu care, deși nu este statul prevăzut la litera a), persoana condamnată are legături strânse care justifică efectuarea transferării, iar autoritatea competentă a acelei Părți Contractante este de acord cu înaintarea hotărârii și a certificatului.
2. Înaintarea hotărârii și a certificatului poate avea loc dacă autoritatea competentă a statului emitent, după caz, cu consultarea dintre autoritățile competente ale statului emitent și ale statului de executare, este satisfăcută cu privire la faptul că executarea condamnării în statul de executare va facilita reabilitarea socială a persoanei condamnate.
3. Înaintea transmiterii hotărârii și a certificatului, autoritatea competentă a statului emitent se poate consulta, prin orice mijloace adecvate, cu autoritatea competentă a statului de executare. Consultarea este obligatorie în cazurile prevăzute la alineatul 1 (b). În asemenea cazuri, autoritatea competentă a statului de executare informează în mod prompt pe statul emitent dacă a decis să aprobe sau nu transmiterea hotărârii.
4. Pe parcursul consultărilor, autoritatea competentă a statului de executare poate prezenta autorității competente a statului emitent o opinie motivată cu privire la faptul

că executarea condamnării în statul de executare nu ar facilita reabilitarea socială și reintegrarea cu succes în societate a persoanei condamnate.

Dacă nu a avut loc o consultare, o asemenea opinie poate fi prezentată fără întârziere după transmiterea hotărârii și a certificatului. Autoritatea competentă a statului emitent examinează opinia prezentată și decide dacă să își retragă sau nu certificatul.

5. Statul de executare poate, din proprie inițiativă, să solicite statului emitent înaintarea hotărârii împreună cu certificatul. Persoana condamnată poate și ea să solicite autorităților competente ale statului emitent sau ale statului de executare să inițieze procedura de înaintare a hotărârii și a certificatului în baza prevederilor prezentului tratat. Cererile formulate potrivit prezentului alineat nu pot institui obligația statului emitent de a înainta hotărârea împreună cu certificatul.

Articolul 5 **Înaintarea hotărârii și a certificatului**

1. Hotărârea sau copia certificată a acesteia, împreună cu certificatul, se înaintează de către autoritatea competentă a statului emitent, direct autorității competente a statului de executare, potrivit definițiilor de la articolul 2, prin orice mijloc care lasă o urmă scrisă, în condiții care să permită statului de executare stabilirea autenticității acestora. Originalul hotărârii, sau copia certificată a acesteia, precum și originalul certificatului, urmează a fi transmise statului de executare la solicitarea acestuia. De asemenea, toate comunicările oficiale vor fi efectuate direct între autoritățile competente susmenționate.

2. Certificatul trebuie să fie semnat, iar conținutul acestuia să fie certificat pentru conformitate, de către autoritatea competentă a statului emitent.

Articolul 6 **Opinia și notificarea persoanei condamnate**

1. Fără a afecta prevederile alineatului 2, hotărârea împreună cu certificatul pot fi înaintate statului de executare în scopul recunoașterii acesteia și al executării condamnării numai cu consimțământul persoanei condamnate, exprimat potrivit legii statului emitent.

2. Consimțământul persoanei condamnate nu este necesar dacă:

(a) persoana condamnată este cetățean al statului de executare și locuiește pe teritoriul acestuia;

(b) persoana condamnată va fi deportată în statul de executare imediat după ce va fi pusă în libertate după executarea condamnării, în baza unei dispoziții de expulzare sau deportare inclusă în hotărâre sau într-o decizie judiciară sau administrativă sau în orice altă măsură ce decurge din hotărârea pronunțată;

3. Persoanei condamnate i se va oferi posibilitatea de a-și exprima opinia verbal sau în scris. Dacă statul emitent consideră că este necesar dată fiind vârsta sau starea

fizică sau psihică a persoanei condamnate, posibilitatea susmenționată va fi oferită reprezentantului legal al acesteia.

Opinia persoanei condamnate va fi luată în considerare în procesul de luare a deciziei în legătură cu înaintarea hotărârii împreună cu certificatul. Dacă persoana și-a exercitat dreptul prevăzut în prezentul alineat, opinia persoanei condamnate va fi înaintată statului de executare. Dacă persoana condamnată și-a exprimat în mod verbal opinia, statul emitent trebuie să pună la dispoziția statului de executare consemnarea în scris a opiniei.

4. Autoritatea competentă a statului emitent aduce la cunoștința persoanei condamnate, într-o limbă pe care aceasta o înțelege, că a decis să înainteze hotărârea împreună cu certificatul, folosind modelul de formular de notificare prevăzut la Anexa II.

Articolul 7

Dubla incriminare

1. Următoarele infracțiuni, dacă sunt sancționate în statul emitent printr-o pedeapsă sau o măsură de siguranță privativă de libertate al cărei maxim este de cel puțin trei ani, potrivit definiției lor prevăzută în legislația statului emitent, dau loc la recunoașterea hotărârii și executarea condamnării aplicate, în condițiile prezentului tratat și fără a mai fi necesară verificarea îndeplinirii cerinței dublei incriminări a faptei:

- participare la un grup criminal organizat;
- terorism;
- trafic de persoane;
- exploatare sexuală a copiilor și pornografie infantilă;
- trafic ilicit de droguri și substanțe psihotrope;
- trafic ilicit de arme, muniții și substanțe explozive;
- corupție;
- fraudă,
- spălare a produselor infracțiunii;
- falsificare de monedă, inclusiv a monedei euro;
- fapte legate de criminalitatea informatică;
- infracțiuni împotriva mediului, inclusiv traficul de specii de animale pe cale de dispariție și de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;
- facilitarea intrării și șederii ilegale;
- omor și vătămare corporală gravă;
- trafic ilicit de organe și țesuturi umane;
- răpire, lipsire de libertate în mod ilegal și luare de ostatici;
- rasism și xenofobie;
- tâlhărie;
- furt;
- trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;
- înșelăciune;
- raketul și extorcarea de fonduri;
- contrafacere și piraterie de bunuri;
- falsificare de acte oficiale și uz de acte oficiale falsificate;
- falsificare de mijloace de plată;

- trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;
- trafic ilicit de materiale nucleare sau radioactive;
- trafic de vehicule furate;
- viol;
- incendiere cu intenție;
- crime aflate în jurisdicția Curții Penale Internaționale;
- sechestrare ilegală de nave și aeronave;
- sabotaj.

2. Pentru alte infracțiuni decât cele cuprinse la alineatul 1, statul de executare va recunoaște hotărârea și va executa condamnarea dacă faptele care fac obiectul hotărârii constituie infracțiune și potrivit legii statului de executare, sau dacă acestea ar constitui infracțiune dacă ar fi săvârșite pe teritoriul acestuia, indiferent de elementele constitutive sau de descrierea acestora.

Articolul 8

Recunoașterea hotărârii și executarea condamnării

1. Statul de executare recunoaște hotărârea înaintată în conformitate cu procedura prevăzută de prezentul tratat, și va lua neîntârziat toate măsurile necesare pentru executarea condamnării aplicate prin aceasta, cu excepția cazului în care decide să invoce unul dintre motivele de nerecunoaștere sau neexecutare prevăzute la articolul 9.

2. În cazul în care condamnarea este incompatibilă, prin durata ei, cu legea statului de executare, statul de executare poate decide să adapteze condamnarea numai dacă aceasta depășește maximumul prevăzut de lege pentru pedepsele aplicabile infracțiunilor similare potrivit legislației proprii. Pedepsa adaptată nu poate fi mai mică decât maximumul prevăzut de lege pentru pedepsele aplicabile infracțiunilor similare potrivit legislației statului de executare.

3. Dacă condamnarea pronunțată este incompatibilă, prin natura ei, cu legea statului de executare, statul de executare o poate adapta la pedeapsa sau măsura prevăzută de legislația proprie pentru infracțiuni similare. Această pedeapsă sau măsură trebuie să corespundă cât mai îndeaproape posibil condamnării pronunțate în statul emitent, așadar ea nu poate fi schimbată cu o pedeapsă pecuniară.

4. Pedepsa adaptată nu poate fi mai severă prin natura sau durata sa decât condamnarea pronunțată în statul emitent.

Articolul 9

Motive de nerecunoaștere și neexecutare

1. Statul de executare poate refuza recunoașterea hotărârii și executarea condamnării, în următoarele situații:

(a) dacă certificatul prevăzut la articolul 4 este incomplet sau în mod vădit nu corespunde hotărârii și nu a fost completat sau corectat într-un termen rezonabil stabilit de autoritatea competentă a statului de executare;

(b) dacă nu sunt îndeplinite criteriile prevăzute la articolul 4(1);

(c) dacă executarea condamnării ar fi contrară principiului *ne bis in idem*;

(d) dacă, în cazul prevăzut la articolul 7(2), hotărârea se referă la fapte care nu ar constitui infracțiune potrivit legii statului de executare. Totuși, în materie de impozite sau taxe, vamă sau schimb valutar, executarea hotărârii nu poate fi refuzată pe motiv că legea statului de executare nu prevede același tip de impozit sau taxă sau nu cuprinde aceleași norme referitoare la impozite, taxe și regim vamal sau de schimb valutar ca legea statului emitent;

(e) dacă executarea condamnării s-a prescris potrivit legislației statului de executare;

(f) dacă există imunitate potrivit legislației statului de executare, ceea ce face imposibilă executarea condamnării;

(g) dacă condamnarea a fost aplicată unei persoane care, potrivit legii statului de executare, datorită vârstei sale, nu ar fi putut răspunde penal pentru faptele în legătură cu care a fost pronunțată hotărârea;

(h) dacă, la momentul primirii hotărârii de către autoritatea competentă a statului de executare, au rămas mai puțin de 6 luni de executat din condamnare;

(i) dacă hotărârea a fost pronunțată în lipsă, cu excepția cazului în care certificatul precizează că persoana a fost citată personal sau informată printr-un reprezentant competent potrivit legislației statului emitent, cu privire la data, ora și locul desfășurării procedurii care a dus la pronunțarea hotărârii în lipsă, sau dacă persoana a precizat unei autorități competente că nu contestă cauza;

(j) dacă statul de executare, înainte de adoptarea unei decizii potrivit prevederilor articolului 12(1), formulează o cerere conform articolului 16(3), iar statul emitent nu aprobă, în conformitate cu articolul 16 (2) (g), ca persoana condamnată să fie urmărită, condamnată sau privată de libertate în orice alt mod în statul de executare pentru o infracțiune săvârșită înaintea transferării, alta decât cea pentru care a fost transferată persoana;

(k) dacă condamnarea aplicată include o măsură de îngrijire psihiatrică sau sanitară sau o altă măsură ce implică privarea de libertate, care, fără a afecta prevederile articolului 8(3), nu poate fi pusă în executare în statul de executare în conformitate cu sistemul său de drept sau sanitar.

2. În cazurile prevăzute la alineatul 1 literele (a), (b), (c), (i) și (k), înainte de a lua decizia de a nu recunoaște hotărârea și de a nu executa condamnarea, autoritatea competentă din statul de executare se consultă cu autoritatea competentă din statul emitent, prin mijloace adecvate, și, dacă este cazul, îi solicită acesteia furnizarea fără întârziere a eventualelor informații suplimentare necesare.

Articolul 10

Recunoașterea și executarea parțială

1. Dacă este posibil ca statul de executare să ia în considerare recunoașterea parțială a hotărârii și executarea parțială a condamnării, el poate, înainte de a lua decizia de a refuza recunoașterea integrală a hotărârii și executarea integrală a condamnării, să se consulte cu autoritatea competentă a statului emitent în vederea stabilirii unui acord, potrivit prevederilor alineatului 2.

2. Autoritățile competente ale statului emitent și ale statului de executare pot conveni, în cazuri individuale, în legătură cu recunoașterea și executarea parțială a unei condamnări potrivit condițiilor pe care le stabilesc de comun acord, cu condiția ca această recunoaștere și executare să nu aibă ca rezultat sporirea duratei condamnării. În lipsa unui asemenea acord, certificatul va fi retras.

Articolul 11

Amânarea recunoașterii hotărârii

1. Recunoașterea hotărârii poate fi amânată în statul de executare dacă certificatul prevăzut la articolul 4 este incomplet sau în mod vădit nu corespunde hotărârii, până la termenul acceptabil stabilit de către statul de executare pentru completarea sau corectarea certificatului.

2. Aceleași prevederi se aplică și în cazul în care certificatul și hotărârea nu sunt traduse potrivit prevederilor articolului 21.

Articolul 12

Decizia cu privire la executarea condamnării și termenele aplicabile

1. Statul de executare decide cât mai rapid posibil dacă va recunoaște hotărârea și va executa condamnarea, și va aduce decizia sa la cunoștința statului emitent, inclusiv o eventuală decizie de adaptare a condamnării conform prevederilor articolului 8 (2) și (3).

2. Cu excepția cazului în care este aplicabil un motiv de amânare potrivit articolului 11, decizia definitivă privind recunoașterea hotărârii și executarea condamnării va fi luată cât mai curând posibil și în termen de 90 de zile de la primirea hotărârii și a certificatului.

3. Dacă, în cazuri excepționale, nu este posibil ca autoritatea competentă a statului de executare să respecte termenul precizat la alineatul 2, aceasta urmează să informeze neîntârziat autoritatea competentă a statului emitent, prin orice mijloace, menționând motivele întârzierii și perioada de timp necesară pentru luarea deciziei definitive.

Articolul 13

Retragerea certificatului

Atâta vreme cât executarea condamnării în statul de executare nu a început, statul emitent poate retrage certificatul din acel stat, cu precizarea motivelor retragerii.

După retragerea certificatului, statul de executare nu va mai pune în executare condamnarea.

Articolul 14 **Transferarea persoanelor condamnate**

1. Persoana condamnată va fi transferată către statul de executare la data și ora stabilite de comun acord de către autoritățile competente ale statului emitent și ale statului de executare, și în termen de 30 de zile după adoptarea deciziei definitive de către statul de executare cu privire la recunoașterea hotărârii și executarea condamnării.
2. Statul emitent răspunde de transferarea persoanei condamnate până pe teritoriul statului de executare, inclusiv de obținerea eventualelor autorizări necesare pentru tranzit.
3. Dacă efectuarea transferării persoanei condamnate în interiorul termenului prevăzut la alineatul 1 este împiedicată de împrejurări neprevăzute, autoritățile competente ale statului emitent și ale statului de executare se vor contacta reciproc imediat. Transferarea va avea loc imediat după încetarea acestor împrejurări. Autoritatea competentă a statului emitent o informează imediat pe autoritatea competentă a statului de executare, fiind stabilită de comun acord o nouă dată pentru transferare.

Articolul 15 **Legea care guvernează executarea**

1. Executarea condamnării este guvernată de legea statului de executare. Numai autoritățile statului de executare dețin competența, sub rezerva alineatelor 2 și 3, de a decide asupra procedurilor de executare și de a stabili toate măsurile referitoare la aceasta, inclusiv motivele pentru o eventuală eliberare timpurie sau condiționată.
2. Autoritatea competentă a statului de executare va deduce integral perioada executată deja prin privare de libertate în legătură cu condamnarea prevăzută în hotărâre, din durata totală a privării de libertate pe care persoana condamnată o are de executat.
3. Autoritatea competentă a statului de executare informează, la cerere, pe autoritatea competentă a statului emitent, cu privire la prevederile aplicabile în legătură cu eventuala eliberare anticipată sau condiționată. Statul emitent poate aproba aplicarea acestor prevederi sau își poate retrage certificatul.

Articolul 16 **Regula specialității**

1. O persoană care a fost transferată în statul de executare în baza prezentului tratat nu va putea, sub rezerva alineatului 2, să fie urmărită, judecată sau privată de libertate în orice alt mod în legătură cu o infracțiune săvârșită înainte de transferare, alta decât cea pentru care a fost transferată.

2. Alineatul 1 nu se aplică în următoarele cazuri:

(a) dacă persoana, deși a avut posibilitatea de a părăsi teritoriul statului de executare, nu a făcut acest lucru în termen de 45 de zile de la punerea sa definitivă în libertate, sau s-a întors pe acel teritoriu după ce l-a părăsit;

(b) dacă infracțiunea nu este pedepsită cu o pedeapsă sau măsură de siguranță privativă de libertate

(c) dacă procesul penal nu dă loc la aplicarea unei măsuri care restrânge libertatea personală;

(d) dacă persoana condamnată ar putea fi pasibilă de o pedeapsă sau o măsură care nu implică privarea de libertate, mai cu seamă o pedeapsă pecuniară sau o măsură aplicată în locul acesteia, chiar dacă pedeapsa sau măsura aplicată în locul ei ar putea da loc la o restrângere a libertății sale personale;

(e) dacă persoana condamnată și-a exprimat consimțământul cu privire la transferare;

(f) dacă, după transferarea sa, persoana condamnată a renunțat în mod expres la dreptul de a beneficia de regula specialității în legătură cu anumite infracțiuni anterioare transferării sale.

Renunțarea trebuie să fie exprimată în fața autorităților judiciare competente ale statului de executare și consemnată potrivit legislației interne a aceluși stat. Renunțarea se întocmește în așa fel încât să reiasă clar faptul că persoana a renunțat de bună voie și având deplină cunoștință de consecințele renunțării. În acest scop, persoana are dreptul de a beneficia de asistența unui avocat;

(g) pentru alte cazuri decât cele prevăzute la literele (a) - (f), dacă statul emitent își exprimă aprobarea potrivit alineatelor 4 sau 5.

3. Cererea de aprobare prevăzută la alin. 2 (g) se adresează autorității competente a statului emitent.

4. Cererea va fi însoțită de:

a) Originalul sau copia autentificată a condamnării și a pedepsei sau măsurii de siguranță imediat executorie sau a mandatului de arestare sau a altei dispoziții având același efect, emisă potrivit procedurii prevăzute de legea părții solicitante;

b) O declarație privind infracțiunile pentru care se solicită urmărirea, condamnarea sau privarea de libertate. Data, ora și locul săvârșirii acestora, descrierea lor juridică și o referire la prevederile legale pertinente vor fi prevăzute cât mai precis posibil; și

c) Copia textelor legale pertinente sau, dacă acest lucru nu este posibil, o declarație privind legea pertinentă.

Dacă informațiile comunicate de către Partea solicitantă sunt considerate ca fiind insuficiente pentru luarea unei decizii de către Partea solicitată, aceasta va solicita

transmiterea informațiilor suplimentare necesare și poate fixa un termen limită pentru primirea acestora.

Aprobarea se acordă atunci când obligativitatea extrădării este prevăzută de Convenția Europeană de Extrădare și de protocoalele adiționale la aceasta.

5. Cererea formulată după o eventuală intrare în vigoare a Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind procedura de predare între Statele Membre ale Uniunii Europene și Islanda și Norvegia, va fi însoțită de următoarele informații:

- a) identitatea și cetățenia persoanei
- b) numele, adresa, numerele de telefon și fax și adresa de e-mail ale autorității judiciare emitente
- c) dovada existenței unei hotărâri executorii, a unui mandat de arestare sau a oricărei alte decizii judiciare executorii având același efect, cuprinsă în sfera de aplicare a articolelor 2 și 3 din Acordul susmenționat
- d) natura și încadrarea juridică a infracțiunii, în special în lumina prevederilor articolului 3 din Acordul susmenționat
- e) descrierea împrejurărilor săvârșirii infracțiunii, inclusiv data, ora, locul și gradul de participare a persoanei solicitate;
- f) pedeapsa aplicată, dacă există o hotărâre definitivă, sau limitele pedepsei aplicabile pentru infracțiunea respectivă potrivit legislației statului emitent
- g) dacă este posibil, alte consecințe ale infracțiunii.

Cererea va fi tradusă în conformitate cu articolul 21 din același Acord.

Aprobarea se acordă atunci când acel Acord prevede obligativitatea extrădării. Decizia va fi luată în termen de nu mai mult de 30 de zile de la primirea cererii. Pentru situațiile prevăzute la articolul 8 din acel Acord, statul de executare va furniza garanțiile menționate în cuprinsul acestuia.

Articolul 17

Amnistia, grațierea, revizuirea hotărârii

1. Amnistia sau grațierea pot fi acordate atât de către statul emitent cât și de către statul de executare.
2. Numai statul emitent poate soluționa cererile de revizuire a hotărârii care a aplicat condamnarea ce urmează a fi executată potrivit prezentului tratat.
3. În cazul prevăzut la alineatul 2, dacă statul emitent reclamă ca persoana condamnată să se prezinte personal în vederea revizuirii, aceasta va fi transferată temporar în statul emitent, cu condiția înapoierii acesteia la termenul stabilit de către statul de executare. Persoana transferată trebuie să rămână în arest pe teritoriul statului emitent, dacă statul de executare pentru transferare nu solicită punerea în libertate a acesteia.

Articolul 18

Informații din partea statului emitent

1. Autoritatea competentă a statului emitent informează neîntârziat autoritatea competentă a statului de executare cu privire la orice decizie sau măsură în virtutea căreia condamnarea încetează să mai fie executorie imediat sau într-un anumit termen.

2. Statul de executare încetează executarea condamnării de îndată ce este informat de către autoritatea competentă a statului emitent cu privire la decizia sau măsura prevăzută la alineatul 1.

(3) Autoritatea competentă a statului emitent informează la cerere autoritatea competentă a statului de executare cu privire la posibilitatea revizuirii hotărârii și la condițiile prevăzute de legea sa internă, mai ales în legătură cu autoritatea către care poate fi formulată o eventuală cerere de revizuire și cu termenul de depunere a unei astfel de cereri.

Articolul 19

Informații de furnizat de către statul de executare

Autoritatea competentă a statului de executare informează neîntârziat pe autoritatea competentă a statului emitent prin orice mijloc care lasă o urmă scrisă:

- (a) despre decizia definitivă de recunoaștere a hotărârii și executare a condamnării, inclusiv despre data acestei decizii;
- (b) despre decizia de a nu recunoaște hotărârea și a nu executa condamnarea potrivit articolului 9, împreună cu motivarea deciziei;
- (c) despre o eventuală decizie de adaptare a condamnării potrivit articolului 8 (2) sau (3), împreună cu motivarea deciziei;
- (d) despre o eventuală decizie de a nu executa condamnarea din motivele prevăzute la articolul 17 (1) împreună cu motivarea deciziei;
- (e) despre începutul și sfârșitul perioadei de eliberare condiționată, dacă se precizează astfel de către statul emitent în cuprinsul certificatului;
- (f) despre eventuala evadare a persoanei condamnate;
- (g) despre executarea condamnării, imediat ce aceasta s-a încheiat.

Articolul 20

Consecințele transferării persoanei condamnate

1. Sub rezerva alineatului 2, statul emitent nu va proceda la executarea condamnării după ce a început executarea acesteia în statul de executare.

2. Dreptul de a pune în executare condamnarea revine statului emitent dacă acesta este informat de către statul de executare cu privire la neexecutarea parțială a condamnării potrivit articolului 19 litera (f).

Articolul 21 **Limbile folosite**

1. Dacă Regatul Norvegiei are calitatea de stat de executare, certificatul, hotărârea și celelalte documente necesare vor fi traduse în limba norvegiană sau engleză.

2. Dacă România are calitatea de stat de executare, certificatul, hotărârea și celelalte documente necesare vor fi traduse în limba română.

3. Comunicările dintre autoritățile competente ale Părților Contractante vor fi efectuate în limba engleză.

Articolul 22 **Cheltuielile**

Cheltuielile ocazionate de aplicarea prezentului tratat sunt în sarcina statului de executare, cu excepția cheltuielilor de transferare a persoanei condamnate către statul de executare și a celor ocazionate exclusiv pe teritoriul statului emitent.

Articolul 23 **Consultările**

Părțile Contractante se pot consulta în vederea găsirii unor soluții în cazuri individuale și în vederea implementării eficiente a prezentului tratat. Consultările vor avea loc direct între autoritățile competente ale Părților Contractante.

Articolul 24 **Schimbul de informații**

Autoritățile competente își transmit reciproc, cel puțin o dată pe an, informații de ordin general cu privire la cetățenii celeilalte Părți Contractante, care fac obiectul unei condamnări definitive.

Articolul 25 **Relația cu alte tratate**

Prezentul tratat va înlocui, începând cu data intrării sale în vigoare, prevederile corespunzătoare din Convenția Europeană asupra Transferării Persoanelor Condamnate, din 21 martie 1983 și din Protocolul Adițional la aceasta, din 18 decembrie 1997.

Articolul 26 **Prevederi tranzitorii**

1. Cererile primite înainte de intrarea în vigoare a prezentului tratat vor continua să fie guvernate de instrumentele juridice existente referitoare la transferarea

persoanelor condamnate. Cererile primite după această dată vor fi guvernate de prevederile prezentului tratat.

2. Prezentul tratat se aplică și executării condamnărilor pronunțate înaintea intrării sale în vigoare.

Articolul 27 **Dispoziții finale**

Prezentul tratat va intra în vigoare în cea de-a treizecea zi după ultima dintre datele la care fiecare dintre Părți i-a notificat celeilalte pe cale diplomatică îndeplinirea procedurilor prevăzute de legislația proprie.

2. Prezentul tratat poate fi modificat prin acordul scris al Părților Contractante, în conformitate cu procedura prevăzută pentru intrarea sa în vigoare.

3. Oricare dintre Părțile Contractante poate rezilia prezentul tratat, în orice moment, prin transmiterea pe cale diplomatică a unei notificări scrise. În acest caz, prezentul tratat va înceta să producă efecte după 6 luni de la data primirii notificării.

Drept pentru care, subsemnații, împuterniciți în mod corespunzător în acest scop, au semnat prezentul tratat.

Semnat la Oslo în două exemplare originale, astăzi, 20 Septembrie 2010, în limbile norvegiană, română și engleză, fiecare text fiind deopotrivă de autentic. În cazul divergențelor de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

PENTRU
REGATUL NORVEGIEI

Knut STORBERGET

Ministrul Justiției și Poliției

PENTRU
ROMÂNIA

Alina Mihaela BICA
Secretar de stat
Ministerul Justiției

CERTIFICAT¹

¹ Prezentul certificat trebuie să fie redactat sau tradus în una dintre limbile prevăzute la articolul 22 din Tratatul dintre Regatul Norvegiei și România asupra transferării persoanelor condamnate

**menționat la articolul 4 din Tratatul dintre Regatul Norvegiei și România
asupra transferării persoanelor condamnate**

(a)

Statul emitent: ...

Statul de executare: ...

(b) Instanța care a pronunțat hotărârea prin care s-a aplicat condamnarea rămasă definitivă:

Denumirea oficială: ...

Hotărârea a fost pronunțată la (data: zi-lună-an): ...

Hotărârea a rămas definitivă la (data: zi-lună-an): ...

Numărul de referință al hotărârii (dacă există): ...

(c) Informații cu privire la autoritatea care poate fi contactată în legătură cu orice întrebări referitoare la certificat:

1. Tipul autorității: Vă rugăm marcați căsuța aplicabilă:

Autoritate centrală ...

Instanță ...

Altă autoritate ...

2. Datele de contact ale autorității precizate la litera (c):

Denumirea oficială: ...

Adresa: ...

Tel.: (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului) ...

Fax: (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului) ...

Adresa de e-mail (dacă există): ...

3. Limbile în care este posibilă comunicarea cu această autoritate:

4. Datele de contact ale persoanei (persoanelor) care pot fi contactate în vederea obținerii de informații suplimentare pentru executarea hotărârii sau stabilirii de comun acord a procedurilor de transferare (nume, funcție, nr. de telefon: , fax, adresă de e-mail), dacă acestea diferă de cele de la punctul 2:

(d) Informații referitoare la persoana căreia i-a fost impusă condamnarea:

Numele: ...

Prenumele: ...

Numele avut înaintea căsătoriei (dacă este cazul): ...

Porecla, (dacă este cazul): ...

Sexul: ...

Cetățenia: ...

Numărul cărții de identitate sau codul numeric personal (dacă există): ...

Data nașterii: ...

Locul nașterii: ...

Ultima reședință/ultimul domiciliu cunoscut: ...

Limba (limbile) pe care o înțelege persoana (dacă sunt cunoscute): ...

Persoana condamnată se află: în statul emitent și urmează a fi transferată către statul de executare.

Informații suplimentare de furnizat, dacă există și dacă este cazul:

1. Fotografia și amprentele digitale ale persoanei, și/sau datele de contact ale persoanei de la care pot fi obținute aceste informații:

2. Tipul și numărul de referință al cărții de identitate sau pașaportului persoanei condamnate:

3. Tipul și numărul de referință al permisului de reședință al persoanei condamnate:

4. Alte informații pertinente privind legăturile familiale, sociale sau profesionale ale persoanei condamnate, cu statul de executare:

(e) Relația cu o eventuală cerere anterioară de extrădare sau un eventual Mandat de Arestare

A fost emisă o cerere de extrădare sau un Mandat de Arestare în vederea executării unei pedepse sau măsuri de siguranță privative de libertate

Da

Nu

A fost emisă o cerere de extrădare/un mandat de arestare în vederea efectuării urmăririi penale a unei persoane care deține cetățenia sau își are reședința în, statul de executare iar statul de executare a extrădat /predat persoana cu condiția ca aceasta să fie înapoiată în statul de executare în vederea executării pedepsei sau măsurii de siguranță privative de libertate care i-a fost aplicată în statul membru emitent

Da

Nu

(f) Motivele înaintării hotărârii și a certificatului [(dacă ați răspuns da la Căsuța (e), nu este necesară completarea prezentei căsuțe)]:

Hotărârea și certificatul sunt înaintate statului de executare deoarece autoritatea emitentă are certitudinea că executarea condamnării de către statul de executare va contribui la facilitarea reabilitării sociale a persoanei condamnate, iar:

(a) Statul de executare este statul de cetățenie al persoanei condamnate

(b) Statul de executare este statul în care locuiește persoana condamnată.

(c) Statul de executare este statul, altul decât cel prevăzut la litera (a) sau (b), a cărui autoritate competentă aprobă înaintarea către acel stat a hotărârii și a certificatului.

(g) Hotărârea prin care s-a aplicat condamnarea:

1. Hotărârea se referă la un total de ... infracțiuni.

Rezumatul faptelor și descrierea împrejurărilor în care a fost săvârșită infracțiunea (infracțiunile), inclusiv data, ora și locul săvârșirii; precum și gradul de implicare al persoanei condamnate:

Natura și încadrarea juridică a infracțiunii (infracțiunilor) precum și prevederile legale aplicabile în baza cărora a fost pronunțată hotărârea:

2. În măsura în care infracțiunea (infracțiunile) precizate la litera (g) punctul 1 constituie una sau mai multe dintre următoarele infracțiuni, așa cum sunt ele definite de legea statului emitent, care sunt pedepsite în statul emitent printr-o pedeapsă sau măsură de siguranță privativă de libertate al cărei maxim este de cel puțin trei ani, vă rugăm să confirmați acest fapt marcând căsuța (căsuțele) aplicabilă(e):

- participare la un grup criminal organizat;
- terorism;
- trafic de persoane;
- exploatare sexuală a copiilor și pornografie infantilă;
- trafic ilicit de droguri și substanțe psihotrope;
- trafic ilicit de arme, muniții și substanțe explozive;
- corupție;
- fraudă,
- spălare a produselor infracțiunii;
- contrafacere de monedă, inclusiv a monedei euro;
- fapte legate de criminalitatea informatică;
- infracțiuni împotriva mediului înconjurător, inclusiv traficul de specii de animale pe cale de dispariție și de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;
- facilitarea intrării și șederii ilegale;
- omor și vătămare corporală gravă;
- trafic ilicit de organe și țesuturi umane;
- răpire, lipsire de libertate în mod ilegal și luare de ostatici;
- rasism și xenofobie;
- tâlhărie;
- furt;
- trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;
- înșelăciune;
- raketul și extorcarea de fonduri;
- contrafacere și piraterie de bunuri;
- falsificare de acte oficiale și uz de acte oficiale falsificate;
- falsificare de mijloace de plată;
- trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;
- trafic ilicit de materiale nucleare sau radioactive;
- trafic de vehicule furate;
- viol;
- incendiere cu intenție;
- crime aflate în jurisdicția Curții Penale Internaționale;
- sechestrare ilegală de nave și aeronave;
- sabotaj.

3. Descrierea detaliată a infracțiunii sau infracțiunilor, altele decât cele enumerate la punctul 1:

(h) Statutul hotărârii care a aplicat condamnarea:

1. Precizați dacă hotărârea a fost pronunțată în lipsă:

- Nu.

- Da; confirmăm faptul că:

- persoana a fost informată personal, sau printr-un reprezentant împuternicit potrivit legislației statului emitent, cu privire la data, ora și locul desfășurării procedurii care a dus la pronunțarea hotărârii în lipsă, sau
- persoana a precizat unei autorități competente că nu contestă decizia.

2. Detalii privind durata condamnării:

2.1. Durata totală a condamnării: ...

2.2. Durata totală de privare de libertate executată deja în legătură cu condamnarea pronunțată prin hotărâre:

... potrivit (...) (precizați data de la care s-a făcut calculul: ziua-luna-anul): ...

2.3. Numărul de zile ce urmează a fi deduse din durata totală a condamnării din alte motive decât cele prevăzute la punctul 2.2 (de ex. amnistie, grațiere sau măsuri de clemență, etc. deja acordate în legătură cu condamnarea): ... potrivit (precizați data de la care s-a făcut calculul: ziua-luna-anul): ...

2.4. Data expirării condamnării în statul emitent:

- Nu este cazul, deoarece persoana nu este deținută în prezent

- Persoana este deținută în prezent iar condamnarea, potrivit legii statului emitent, va fi executată integral la (precizați data: ziua-luna-anul)²: ...

3. Tipul condamnării:

- pedeapsă privativă de libertate

- măsură de siguranță care implică privarea de libertate (vă rugăm specificați):

(i) Informații privind eliberarea timpurie sau condiționată:

² Vă rugăm să introduceți aici data la care condamnarea va fi executată integral (fără a lua în considerare posibilitatea unei eventuale eliberări timpurii și /sau condiționate) dacă persoana ar rămâne în statul emitent.

1. Potrivit legii statului emitent, persoana condamnată are dreptul la eliberarea timpurie sau condiționată, după ce a executat:

- jumătate din pedeapsă
- două treimi din pedeapsă
- o altă porțiune din pedeapsă (vă rugăm specificați):

2. Autoritatea competentă a statului emitent solicită să fie informată despre:

Prevederile aplicabile din legislația statului de executare în ceea ce privește eliberarea timpurie sau condiționată a persoanei condamnate;

Începutul și sfârșitul perioadei de probă a eliberării timpurii sau condiționate.

(j) Opinia persoanei condamnate:

Persoana condamnată se află în statul emitent și:

a. a solicitat înaintarea hotărârii și a certificatului

a consimțit la înaintarea hotărârii și a certificatului

nu a consimțit la înaintarea hotărârii și a certificatului (specificați motivele precizate de persoana condamnată):

b. Opinia persoanei condamnate este atașată la prezentul.

Opinia persoanei condamnate a fost înaintată statului de executare la (precizați data: ziua-luna-anul): ...

(k) Alte împrejurări pertinente în cauză (informație facultativă):

(l) Informații finale:

Textul hotărârii sau hotărârilor este atașat la certificat³.

Semnătura autorității emitente a certificatului și /sau a reprezentantului acesteia, care certifică acuratețea conținutului certificatului

Numele: ...

Funcția: ...

³ Autoritatea competentă a statului emitent trebuie să atașeze toate hotărârile referitoare la cauză care sunt necesare pentru a deține toate informațiile asupra condamnării definitive care urmează a fi executată. De asemenea, va fi atașată și traducerea hotărârii sau hotărârilor.

Data: ...

Ștampila oficială (dacă există) ...

NOTIFICAREA PERSOANEI CONDAMNATE

Sunteți informat prin prezenta cu privire la decizia ... (autoritatea competentă a statului emitent) de a transmite hotărârea pronunțată de ... (instanța competentă din statul emitent) din data de ... (data hotărârii) ... (numărul de referință; dacă există) către ... (statul de executare) în vederea recunoașterii și executării condamnării aplicate prin aceasta în conformitate cu Tratatul dintre România și Regatul Norvegiei asupra Transferării Persoanelor Condamnate.

Executarea pedepsei va fi guvernată de legea ... (statul de executare). Autoritățile acestui stat vor deține competența de a decide asupra procedurilor de executare și de a stabili toate măsurile referitoare la aceasta, inclusiv motivele de acordare a eliberării timpurii sau condiționate.

Autoritatea competentă din ... (statul de executare) trebuie să deducă integral din durata privării de libertate de executat, perioada de timp executată deja în privare de libertate în legătură cu condamnarea. Condamnarea poate fi adaptată de către autoritatea competentă a ... (statul de executare) numai dacă este incompatibilă prin durată sau natură cu legea aceluși stat. Pedepsa rezultată în urma adaptării nu poate fi mai severă prin natură sau durată decât cea pronunțată în ... (statul emitent).